

anede jeg intet om, og jeg tror heller ikke, der var nogen i Videnskabsministeriet, der anede noget om forslaget, inden det blev fremlagt i forbindelse med universitetets årsfest.

Derfor må jeg sige, at hverken det eller andre af de forhold, som hr. Per Clausen fremfører her ved afslutningen af debatten, har jeg megen respekt for, og jeg tror heller ikke på den udbredte kritik, som skal være så og så stor. Hvor er den? Hvis den virkelig er så kæmpemæssig stor, som hr. Per Clausen giver udtryk for, hvorfor er tilhørerpladserne så ikke fyldte, når vi ser bort fra skoleklasser? I formiddags talte jeg to gange, og den ene gang var der 9 og den anden gang 14 tilhørere. Jeg havde da gerne set, at flere havde fulgt debatten, men når der ikke er flere, er det selvfølgelig, fordi der er mange, der synes, at det faktisk går så godt, som regeringen forsøger at prædike i dag, og at der ikke er de store problemer, som hr. Per Clausen forsøger at mane frem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren vil sprede den myte, at fusionsideen blev undfanget i universitetsverdenen og derefter pånødet ministeren. Det er næsten lige så underholdende, som når ministeren mener, at når der ikke er så mange på tilhørerpladserne i dag, er det udtryk for, at der er stor tilfredshed.

Den borgerlige regerings argument for, at der er tilfredshed med den politik, den fører, er altså, at der ikke er så mange på tilhørerpladserne. Hvis man ikke har bedre argumenter, synes jeg ærlig talt, det giver mig anledning til at sige, at det har jeg ikke meget respekt for. Men grundlæggende tror jeg, ministeren bliver nødt til at erkende, at der er stor utilfredshed, at der er reelle problemer, og at fusionsprocessen på universiteterne ikke blev startet af universiteterne, men af ministeren.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu udtaler hr. Per Clausen sig i hvert fald direkte i modstrid med sandheden, og det kan dokumenteres, for vi har et brev i Videnskabsministeriet.

Hele processen startede, fordi der var et ønske om at fokusere på fødevarerområdet, og derfor kom Børstingudvalget også med sin rapport, som også er blevet nævnt i debatten tidligere her i dag. Efterfølgende kom der et udspil fra Risø og Danmarks Tekniske Universitet, og flere an-

dre henvendte sig og spurgte, om det var således, at det var nu, man skulle melde ud, hvis man ønskede at indgå i de fusioner, der åbenbart var i gang visse steder. Derfor indkaldte jeg til et møde med formændene og rektorerne, fordi jeg ønskede, at vi skulle drøfte forholdet.

Der var sat en dagsorden, og jeg synes, det var helt fint, at man havde gjort det. Men udspillet kom primært fra Børstingudvalget og fra dem, der stod bag forslaget fra Risø. Det er fakta.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

På to afgrænsede områder blev der formuleret ønske om fusioner, og intet havde været nemmere for ministeren end at sige: Det er o.k., her er nogle ønsker og nogle interesser, og det går vi i gang med. Men ministeren benyttede anledningen til at rejse spørgsmålet om, hvorvidt der skulle gennemføres generelle fusioner mellem universiteterne og sektorforskningsinstitutionerne, og det er det, universitetsverdenen og sektorforskningsverdenen bredt set har forholdt sig til efterfølgende.

Jeg kan ærlig talt ikke forstå, at ministeren nu vil udlægge det, som om der var et bredt ønske om fusioner, som ministeren bare ydmygt bøje sig for, og at det er sådan, processen har været. Det er i hvert fald meget, meget langt fra de historiske kendsgerninger.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Som jeg har sagt flere gange i dag, var det de to afgrænsede områder, der var udgangspunktet. Det var dem, der foranledigede, at også andre rektorer og andre bestyrelsesformænd rettede henvendelse til mig og spurgte, om det var en større proces, der var i gang. Det var derfor, vi satte det hele i gang, og det er ikke noget argument. Det er bare en reel oplysning om det, der er passeret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Torsten Schack Pedersen (V), Rasmus Prehn (S) og Carina Christensen (KF) (se side 1216) vedtoges med 69